

Classification and surgical approach of advanced cases in modern implant dentistry

S. Vassilopoulos¹, P. Madianos²

During the clinical practice of Implantology it is evident that neither all cases have the same difficulty level nor they present the same risk of complications. The knowledge, skill and experience of the individual clinician influence his objectivity in classifying a specific case as straightforward (low difficulty-risk), advanced (moderate difficulty-risk) or complex (high difficulty-risk). Therefore it is clear that more objective classification criteria are needed in order to assist the treating clinician to estimate the complexity of the surgical procedure required. The surgical parameters that characterize a specific case as "advanced" refer to the dimensions of the available bone, the aesthetic risk and the possibility of complications, which in turn is associated with the anatomical risks and the complexity of operations required per site. The difficulty of the surgical approach increases whenever there is a plan for: ridge preservation or augmentation techniques, immediate implant placement with adjunctive hard / soft tissue grafting and flapless procedures with or without computer guided assistance. Cases which require implant-site preparation utilizing techniques such as ridge splitting, distraction osteotomy, sinus elevation, and autologous oral or extra-oral bone harvesting procedures, are considered "complex" due to high surgical demands on the clinician and the high incidence of complications and failures. The purpose of this review is to analyze the clinical parameters (surgical approach) which classify a case as "advanced", and to present representative clinical cases that will help in understanding the stages of the surgical approach.

Key words: Advanced cases, bone volume, aesthetic disharmony risk

Odontostomatological Progress 2012, 66 (2): 212-235

1. DDS, MS, DrDent
2. DDS, PhD

Department of Periodontology, School of Dentistry, National and Kapodistrian University of Athens, 2 Thivon Str., Goudi, 115 27 Athens

Ταξινόμηση και χειρουργική προσέγγιση σύνθετων περιπτώσεων στη σύγχρονη εμφυτευματολογία

Σ. Βασιλόπουλος,¹ Φ. Μαδιανός²

Κατά την κλινική άσκηση της Εμφυτευματολογίας γίνεται φανερό ότι όλες οι περιπτώσεις δεν έχουν το ίδιο επίπεδο δυσκολίας ούτε εμφανίζουν την ίδια πιθανότητα επιπλοκών. Η γνώση, η δεξιότητα και η εμπειρία του κλινικού επηρεάζουν την αντικειμενικότητά του στην ταξινόμηση μιας περίπτωσης ως απλής (χαμηλής δυσκολίας- κινδύνου), σύνθετης (μέσης δυσκολίας- κινδύνου) ή επιπλεγμένης (υψηλής, δυσκολίας— κινδύνου). Γίνεται φανερό η ανάγκη να χρησιμοποιηθούν αντικειμενικά κριτήρια ταξινόμησης διότι με αυτό τον τρόπο γίνεται κατανοητή από τον θεράποντα ιατρό η πολυπλοκότητα της χειρουργικής διαδικασίας που απαιτείται. Οι χειρουργικές παράμετροι που χαρακτηρίζουν μια περίπτωση ως «σύνθετη» αναφέρονται στις διαστάσεις του διαθέσιμου οστού, στον κίνδυνο πρόκλησης αισθητικού προβλήματος, καθώς και στην πιθανότητα εμφάνισης επιπλοκών, που με τη σειρά της σχετίζεται με τους ανατομικούς κινδύνους και την πολυπλοκότητα των επεμβάσεων που απαιτούνται ανά περίπτωση. Η δυσκολία της χειρουργικής προσέγγισης αυξάνεται όταν προγραμματίζονται: τεχνικές διατήρησης ή αύξησης της ακρολοφίας, άμεση τοποθέτηση εμφυτευμάτων με ταυτόχρονη ανάπλαση σκληρών /μαλακών ιστών και τοποθέτηση εμφυτευμάτων χωρίς αναπέταση κρημνού με ή χωρίς υπολογιστική καθοδήγηση. Οι περιπτώσεις που απαιτούν προετοιμασία της θέσης που θα δεχθεί το/τα εμφυτεύματα, με την βοήθεια τεχνικών όπως διάσχιση της ακρολοφίας, διατακτική οστεοτομία, ανόψωση ιγμορείου, και λήψη ένδο- ή έξωστοματικού αυτόλογου οστικού μοσχεύματος, κατατάσσονται στην επιπλεγμένη κατηγορία, εξαιτίας των υψηλών χειρουργικών ικανοτήτων που απαιτούνται, αλλά και την υψηλή πιθανότητα εμφάνισης επιπλοκών και αποτυχιών.

Σκοπός αυτής της ανασκόπησης είναι η ανάλυση των επιμέρους κλινικών παραμέτρων (χειρουργική προσέγγιση) που κατατάσσουν μία περίπτωση ως σύνθετη, καθώς και η παρουσίαση αντιπροσωπευτικών κλινικών περιπτώσεων που θα βοηθήσουν στην κατανόηση των σταδίων της χειρουργικής τους προσέγγισης.

Λέξεις ευρετηρίου: Σύνθετες περιπτώσεις, όγκος οστού, κίνδυνος αισθητικής δυσαρμονίας

Οδοντοστοματολογική Πρόοδος 2012, 66 (2): 212-235

1. Λέκτορας
2. Καθηγητής

Εργαστήριο Περιοδοντολογίας, Οδοντιατρική Σχολή Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Θηβών 2, Γουδί, 115 27 Αθήνα